

Κινσάσας Θεοδόσιος σε νέο μοναχό: Λαμβάνεις το όνομα Κοσμάς, όνομα αγίου Αρχιερέως

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Οσίου Αθανασίου του Αθωνίτου (Θεολογική Σχολή) στην Κινσάσα του Κονγκό έλαβε χώρα η μοναχική κουρά του δοκίμου μοναχού Μωυσή.

Την μοναχική κουρά τέλεσε ο **Μητροπολίτης Κινσάσας κ. Θεοδόσιος**. Τόσο οι πατέρες της Μονής όσο και οι φοιτητές της **Θεολογικής Σχολής** παρακολούθησαν με πολλή συγκίνηση την μοναχική κουρά του αδελφού, ο οποίος παρέμενε σχεδόν τρία χρόνια στις τάξεις των δοκίμων. Όπως ανέφερε στην ομιλία του ο Μητροπολίτης, του έδωσε το Κοσμάς εν πρώτοις προς τιμήν του Ιερομάρτυρα Αγίου Κοσμά του Αιτωλού, αγίου έλκοντος την καταγωγή από την ιδιαίτερα πατρίδα του με σκοπό να αποτελεί για τον νέο μοναχό πρότυπο στην Ιεραποστολική του πορεία. Ο Σεβασμιώτατος ανέλυσε τις μοναχικές αρετές του Αγίου, τα κατορθώματά του στην προσευχή, την άσκηση, την ταπείνωση που αποτέλεσαν εφελτήριο για την ιεραποστολική του πορεία στο υπόδουλο γένος των Ελλήνων και τόνισε πως προηγείται η εσωτερική προετοιμασία και κατάρτιση καθενός που επιθυμεί τον ευαγγελισμό των ανθρώπων έτσι ώστε να αποτελεί και ο ίδιος ζωντανό παράδειγμα των ελκομένων στην πίστη.

Εκ δευτέρου ο Μητροπολίτης αναφέρθηκε σε ένα άλλον Κοσμά «Αιτωλό», **τον μακαριστό πνευματικό του πατέρα Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κυρό Κοσμά**

στον οποίο, όπως ανέφερε, μετά τον Θεό, χρωστά την ιεροσύνη του και την διακονία του μέσα στην Εκκλησία. Ανέφερε πολλές πλευρές της αγιασμένης πολιτείας του ασκητού ιεράρχου, ο οποίος και ως Μητροπολίτης κυριαρχείτο από το φρόνημα της απόλυτης ταπείνωσης μη θεωρώντας κάτι το ιδιαίτερο τον εαυτό του. Χαρακτηριστικά ανέφερε πως τον θυμόταν στην εξομολόγηση να χτυπά με ταπείνωση το στήθος του και να αναφέρεται στην αναξιότητά του. Εξομολογούσε νύχτα και ημέρα, περιοδεύων τόσο ως Αρχιμανδρίτης όσο και στην συνέχεια ως Επίσκοπος φθάνοντας ως τα ακρότατα χωριά της Επαρχίας του. Αφιλοχρήματος, σκορπούσε παντού ό,τι είχε στις τσέπες του. Σκλάβωνε τους πάντες με την ταπείνωση του και με την αγάπη του.

«Ενός τέτοιου αρχιερέως το Όνομα σου δίνει σήμερα δι' εμού η Εκκλησία ώστε με την ευχή του να μιμηθείς το βίο και τις αρετές του» κατέληξε ο Σεβασμιώτατος, ο οποίος παρότρυνε τον νέο μοναχό να μελετά την ζωή των Οσίων Πατέρων και να αγωνίζεται να τους μοιάσει. Κατακλείοντας δε τον λόγο μετέφερε, τόσο στον νέο μοναχό όσο και στους υπόλοιπους αδελφούς, τις ευχές του Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β΄.

